

brug. De landbrugsvarer vil udkonkurrere de lokale småbønder, som så må slutte sig til de andre fattige i byernes slumkvarterer. Småbønderne udgør flertallet af befolkningen i de lande, der her forhandles med.

På industriområdet vil det betyde, at den forholdsvist beskedne industri, der findes, vil blive udkonkurreret. Det vil sætte udviklingen i stå og føre til voksende arbejdsløshed i byerne.

Generelt vil der altså ske en negativ udvikling i landenes handelsbalance. De fattige lande vil importere mere, end de eksporterer, og det vil føre til fornyet gældsættelse. Dette er tydeligt påvist i grundige undersøgelser af tidligere liberaliseringer, f.eks. i en undersøgelse fra den engelske organisation Christian Aid.

Men markedsadgang for landbrugs- og industrivarer er ikke nok for EU. EU har også stillet krav om liberaliseringer på helt nye områder: på service, på investeringer og på offentlige indkøb. EU har stillet krav på områder, som slet ikke var inde i de forhandlinger i Verdenshandelsorganisationen, som brød sammen i juli sidste år, netop fordi ulandene simpelt hen ikke vil finde sig i behandlingen mere.

De ville ikke finde sig i, at de rige lande kom og krævede en masse markedsadgang – nu skal vores selskaber ind på jeres markeder, og de skal tjene en masse penge, og de vil udkonkurrere jeres industri – samtidig med at ilandene med EU og USA i spidsen ikke ville give noget som helst selv. De forhandlinger er brudt sammen i WTO, de står stille i WTO.

Nu sker der søreme det, at EU så i forhandlingen med AVS-landene kommer og stiller endnu flere krav til ulandene end dem, man stillede i WTO, og som fik forhandlingerne til at bryde sammen i Verdenshandelsorganisationen i juli. Ulandene er i oprør, de vil simpelt hen ikke finde sig i det, og det er et fuldstændig tydeligt tegn på den arrogance, man ser fra EU's side i forholdet til den tredje verden.

Serviceområdet, siger EU nu, skal liberaliseres, så europæiske selskaber kan tjene penge på at overtage vandforsyning, el og telekommunikation i AVS-landene. Der skal liberaliseres for investeringer, så ulandene f.eks. forhindres i at kræve, at penge, der tjenes i landet, også bliver geninvesteret i landet. Og så skal ulandene forhindres i at tage nationale hensyn, når det offentlige skal købe ind, f.eks. ved at foretrække nationale leverandører. Alle disse ting har ulandene, ikke kun i WTO-, men også i AVS-regi, klart og tydeligt afvist. De ønsker ikke at for-

handle om de her ting. Men det generer ikke EU, det generer ikke Europa-Kommissionen. Man kører bare frem, sådan som man hele tiden har gjort.

EU's forhandlingslinje er den samme, som den har været i Verdenshandelsorganisationen, WTO, som jo netop brød sammen på grund af EU's og de rige landes ublu krav til ulandene. Nu prøver EU så at bruge forhandlingerne med de fattige AVS-lande til at komme igennem med de ting, som ulandene afviste i WTO, og mere til. Der sættes trumf bag kravene, for man truer også en række ulande med at fjerne deres eksisterende adgang til EU's marked og med, at det kan få konsekvenser for ulandsbistanden fra EU, hvis ikke de accepterer EU's krav om markedsåbninger.

Den linje, som EU nu fører, strider fuldstændig mod de udmeldinger, som regeringen her i landet er kommet med, om, at de økonomiske partnerskabsaftaler skal være instrumenter for udvikling, og mod hele regeringens højt profilede løfter om, at Afrika skal hjælpes ud af fattigdommen.

Kl. 16.50

Hvis EU kommer igennem med sin plan, vil det betyde, at Afrika fortsætter sin nedtur mod mere afhængighed, mere gæld, mere fattigdom. Hvis der virkelig skal være mening med det, regeringen går og siger, skal man lægge en ny linje i EU, og derfor vil jeg gerne på vegne af Enhedslisten fremsætte følgende forslag til vedtagelse, som jeg mener at Folketinget bør vedtage:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til – i forhandlingerne om handelsaftaler (Økonomiske Partnerskabsaftaler/EPA) mellem EU og en række af ulandene (AVS-landene) – at give udviklingshensyn højeste prioritet og konkret arbejde for at:

- kravet om gensidighed opgives. De økonomiske partnerskabsaftaler skal være en »gratis omgang«, hvor AVS-landene får adgang til EU's markeder uden at give noget til gengæld. Hvis dette ikke er muligt under de nuværende WTO-regler, må regeringen arbejde for, at disse regler ændres, eller at Kommissionen tilbyder alternativer til de økonomiske partnerskabsaftaler, der ikke stiller krav om gensidighed,